

Egy rövid összegzés

A tudomány jelentős eredményei ma már lehetővé teszik, hogy bekukkantsunk a múltba, nemzetünk közelmúltjába, az emberiség távolabbi múltjába és a természet régmúltjába, ezen belül a klímaváltozások történetébe. A földi klíma mindig is következetesen a természeti törvények által vezérelt rendkívülien bonyolult természeti folyamatok eredő hatásaként alakul. Nem modellezhető és nem prognosztizálható. A globális hőmérséklet változásával kapcsolatos ismereteinket az alábbi ábra próbálja összegezni:

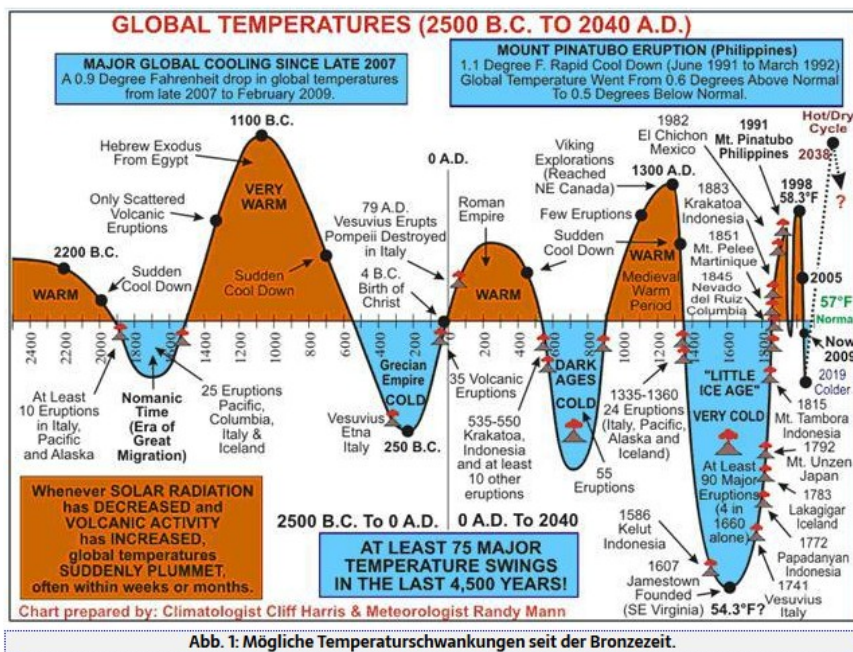

Abb. 1: Mögliche Temperaturschwankungen seit der Bronzezeit.

A globális hőmérséklet lehetséges változása a bronzkortól, azaz 4500 éve

A hőmérséklet tehát állandóan változik. Melegedési és hűlési ciklusok követik egymást. Rövidebb időszakon belül is jelentős hőmérsékletingadozások tapasztalhatók, amint a hőmérsékletfüggvény utolsó szakaszából kiderül. Az un. kis jégkorszak után 1991-ben és 1998-ban is mérhetőek voltak átmeneti hőmérséklet csúcsok, és azokat követő hűlések. 2019-ben jelentősebb lehűlés volt tapasztalható. Nagy kérdés, hogy a hőmérséklet a közeli jövőben vajon tényleg a hasra ütött szaggatott görbe szerint fog-e alakulni? Az ábra szerzője is kérdőjelet rajzolt a függvény végére.

Mégis a jelenkori ideológiai és politikai fősodor a klímaváltozás megállatására törekszik. Szinte felfoghatatlan, mégis ennek mindennapos hírözönében élünk. A klímavédelem, a közös klíma- és energiapolitika jegyében a CO2-Net Zero, a Green New Deal és a Great-Reset időszakát éljük, amikor a G7-ek körében is megalakult az Új Éghajlati Szövetség stb. stb. Mindezek eredménye, az energiaellátás biztonságának rohamos romlása és az energiaválság

bekövetkezése sem képes kijózanítani a kormányokat és a politikusokat. Rövid összefoglalót készített **Viv Forbes**, és amint az üres útjelző táblák jelzik: maga az út a cél. Íme a cikk¹:

A Nettó Zéró elérése

Póstázta: [Chris Frey](#) | 2023. február 18. | [Energia](#) | [4](#) |

Net Zero : Maga az út a cél! Kép: Andreas Hermsdorf / pixelio.de

Viv Forbes

A zöld kultikus hitszónokok szerint a globális klíma lecsendesedik, ha majd felrobbantjuk az utolsó szénbányát, tönkretesszük az összes dízelmotort, felhagyunk a betonozással, újra feltaláljuk a vitorlás hajókat, a füves területeket beterítjük napelemtáblákkal, a dombokat szélturbinákkal, és végül lemészároljuk a teljes tenyésztett állatállományunkat. E dogmatikusok szerint akkor már nem lesz sem túl meleg, sem túl hideg. Nem lesz többé szélsőséges időjárás, nem lesz több aszály, árvíz, hurrikán vagy hóvihár, és nem pusztulnak ki a növények és állatok.

A sziklákból található feljegyzések azonban egészen más történetet mesélnek el az éghajlatváltozásról. Akkor sem volt csendes hely a Föld, amikor még teljes mértékben a természet irányította az éghajlatot.

Jóval azelőtt, hogy az első gőzmozdony elpöfögött volna az első vasútvonalon, a Földet rendszeresen sújtották természeti katasztrófák – földrengések, árapályhullámok, póluseltolódások, mágneses pólusváltások, vulkánkitörések, súlyos időjárások és aszályok. Hatalmas területeket borítottak jégkontinensek, homoksivatagok, hatalmas iszap- és lávafolyások, sósótegek és vastag széntelepek alakultak ki. Több ezer faj tűnt el, köztük a dinoszauruszok, a mamutok és Ausztrália megafaunája.

Még a mai ember sem mentes a kihálás veszélyétől, de nem a mai felmelegedéstől, a párás légkörtől vagy az életet adó gázától, a szén-dioxidtól fog a veszély bekövetkezni. E korszak valószínűleg az újabb glaciális éghajlati ciklusból származik, amelyek elválasztják a hosszú,

¹ Viv Forbes: Erreichen von Net Zero. EIKE, Febr. 18. 2023

keserű jégkorszakokat a rövid meleg időszakoktól. Ezeket a globális időjárási ciklusokat a Naprendszer pályáinak változásai váltják ki.

Minden egyes rövid interglaciális periódusban, amint a mostani holocén időszakában, a felmelegedő óceánok elegendő szén-dioxidot bocsátanak ki a légkörbe ahhoz, hogy fenntartsák a bennünket körülvevő bőséges növény- és állatvilágot. De ez a „globális felmelegedés” soha nem akadályozta meg a jégciklikus visszatérését. A meleg holocén időszak, amelyben élünk, már túl van a tetőpontján, és a hideg időszak jóval azelőtt visszatér, hogy elérnénk a Nettó Zéró kibocsátást.

Ahogy újra erősödnek a hóviharak és nőnek a gleccserek, a nagy jégtakarók ismét növekedésnek indulnak. A szén-dioxid a légkörből a lehülő óceánokba oldódik, és az emberiség nagy részére fagyok, aszályok, termés kiesés és éhezés várhat. Néhány szerencsés, aki az egyenlítői régiókban él, vagy esetleg szén- vagy atomerőművek körüli bunkerekben és üvegházakban talál menedéket, túlélheti.

Azok, akik még képesek uránt, szenet, olajat vagy gázt bányászni, képesek lehetnek elegendő hőt és szén-dioxidot termelni a növényi táplálékokhoz, hogy részben ellensúlyozzák a zord körülményeket – a gyenge napsütést, az örök fagyot és a száraz, mostoha légkört. Néhány kiválasztott pedig az ehhez szükséges képességekkel és eszközökkel ismét vadászó-gyűjtögető életmódra válthat (a legtöbb neandervölgyi azonban nem élte túl az utolsó jégkorszaki ciklust).

Nem kell félnünk a modern idők melegedő időszakától, inkább ünnepelnünk kell és hálát adni azokért az előnyökért, amelyek e csodálatos természeti erőforrások, a szénhidrogének és az atomenergia felhasználásából fakadnak, otthonaink fűtésére, a vízellátásunkra, az akkumulátorok töltésére, valamint állataink és növényeink takarmányozására.

De jó, ha a múlt éghajlatváltozásait ismerve tudjuk, hogy ezek a jó idők nem tartanak örökké.

Amikor visszatér az újabb jégkorszak, az elhagyott szélturbinák és a hóval borított napelemtáblák csupasz sírkövekként maradnak fenn a kudarcot vallott zöld vallás temetőjében

Link: <https://cornwallalliance.org/2023/02/achieving-net-zero/>

Christian Freuer fordította az EIKE számára

* * *

Mást nem fűzhetek ehhez: béke a poraikra! Azzal a megjegyzéssel, hogy ez a sírköves állapot messze az újabb jégkorszak visszatérése előtt már be fog következni.

(Petz Ernő, 2023. 02. 20.)

 [Bejegyzés mentése PDF-ként](#) [nyomtatási poszt](#)

Erreichen von *Net Zero*

Gepostet von [Chris Frey](#) | Feb 18, 2023 | [Energie](#) | [4](#) |

Net Zero: Der Weg ist das Ziel! Bild: Andreas Hermsdorf / pixelio.de

[Viv Forbes](#)

Den Klerikern des grünen Kults zufolge wird sich das globale Klima beruhigen, wenn wir erst einmal die letzte Kohlemine in die Luft jagen, alle Dieselmotoren auf den Schrottplatz werfen, keinen Beton mehr verwenden, Segelschiffe neu erfinden, das Grasland mit Solaranlagen und die Hügel mit Windkraftanlagen bedecken und dann unser gesamtes Vieh schlachten. Es wird dann, so diesen Dogmatikern weiter zufolge, nicht zu warm, nicht zu kalt sein. Es wird kein extremes Wetter mehr geben, keine Dürren, Überschwemmungen, Wirbelstürme oder Schneestürme und kein Aussterben von Pflanzen und Tieren.

Doch die Aufzeichnungen in den Felsen erzählen eine ganz andere Geschichte über Klimaveränderungen. Selbst als die Natur noch volle Kontrolle über das Klima hatte, war dasselbe kein ruhiger Ort.

Lange bevor die erste Dampflokomotive über die erste Eisenbahnstrecke schnaufte, wurde die Erde regelmäßig von Naturkatastrophen heimgesucht – Erdbeben, Flutwellen, Polverschiebungen, magnetische Umkehrungen, Vulkanausbrüche, Unwetter und Dürreperioden. Riesige Gebiete waren von erstickenden Eiskontinenten, Wüstensand, gewaltigen Schlamm- und Lavaströmen, Salzsichten und dicken Kohleflözen bedeckt. Tausende von Arten verschwanden, darunter Dinosaurier, Mammuts und die australische Megafauna.

Auch der moderne Mensch ist gegen das drohende Aussterben nicht gefeit, aber es wird nicht von der heutigen warmen, feuchten Atmosphäre oder dem Gas des Lebens, dem Kohlendioxid, ausgehen. Es wird wahrscheinlich vom nächsten eiszeitlichen Klimazyklus dieser Epoche kommen, bei dem lange, bittere Eiszeiten von kurzen Wärmeperioden getrennt werden. Diese globalen Wetterzyklen werden durch Änderungen der Umlaufbahnen im Sonnensystem ausgelöst.

In jeder kurzen Warmzeit wie dem heutigen Holozän stoßen die sich erwärmenden Ozeane genug Kohlendioxid in die Atmosphäre aus, um das reichhaltige Pflanzen- und Tierleben zu unterstützen, das uns heute umgibt. Aber niemals hat diese „globale Erwärmung“ die zyklische Rückkehr des Eises verhindert. Die Warmzeit des Holozäns, in der wir leben, hat ihren Höhepunkt bereits überschritten, und lange bevor wir Netto-Null-Emissionen erreichen, wird die Kälte zurückkehren.

Wenn Schneestürme wehen und Gletscher wachsen, werden sich die großen Eisschilde wieder ausbreiten. Kohlendioxid wird aus der Atmosphäre in die sich abkühlenden Ozeane entweichen, und der größte Teil der Menschheit wird von Frost, Dürre, Ernteausfällen und Hunger bedroht sein. Einige wenige Glückliche, die in Äquatorregionen oder in Bunkern und Gewächshäusern rund um Kohle- oder Kernkraftwerken leben, könnten überleben.

Diejenigen, die noch in der Lage sind, Uran, Kohle, Öl oder Gas abzubauen, schaffen es vielleicht, genügend Wärme und Kohlendioxid als Pflanzennahrung zu erzeugen, um die feindlichen Bedingungen – kalte Sonne, den Permafrost und die trockene, karge Atmosphäre – teilweise auszugleichen. Und einige wenige, die über die entsprechenden Fähigkeiten und Werkzeuge verfügen, könnten wieder zu Jägern und Sammlern werden (die meisten Neandertaler haben den letzten Eiszeitzyklus jedoch nicht überlebt).

Wir sollten die moderne Warmzeit nicht fürchten, sondern feiern und für die vielen Vorteile danken, die sich aus der Nutzung dieser wunderbaren natürlichen Vorräte an Kohlenwasserstoff und Kernenergie ergeben, um unsere Häuser zu wärmen, Wasser zu pumpen, Batterien aufzuladen und unsere Tiere und Pflanzen zu ernähren.

Diese guten Zeiten werden nicht ewig andauern.

Wenn das Eis zurückkehrt, werden verfallene Windturbinen und schneebedeckte Solarzellen als nackte Grabsteine auf dem Friedhof der gescheiterten grünen Religion zurückbleiben.

THEY ACHIEVED NET ZERO

Link: <https://cornwallalliance.org/2023/02/achieving-net-zero/>

Übersetzt von Christian Freuer für das EIKE

[Beitrag als PDF speichern](#)

[Beitrag drucken](#)